

הסיפור הטוב של דוב

סיפר: פילפ סטיד איירה: איירין סטיד

גננת יקרה,

"לא תאמיני מה קרה לי הבוקר! זה ממש מעניין!"

"רגע, חמוד, אתה לא רואה שאני עסוקה עכשיו? בשמחה
אשב אתך בעוד כמה דקות."

... "אוף, שכחתי מה רציתי לספר."

נשמע מוכר? בכל רגע נתון ילדים מבקשים לספר סיפור,
אך לא תמיד פנויים לשמוע. כיצד מאזנים בין הרצונות
והצרכים השונים?

ומה לגבי ילדים שקשה להם לספר את הסיפור שלהם, או ילדים שרוצים אבל מתביישים,
נרתעים מחוסר הפניות של הגננת?

כיצד עוזרים לילדים להיפתח ולהתבטא, איך מעודדים אותם לספר את הסיפורים של עצמם ולהקשיב
לסיפורי חבריהם?

קוראים יחד

<< **מה יקרה עכשיו?** הדוב ניגש לכל אחד מחבריו ומבקש לחלוק איתו סיפור. אפשר לעצור את
הקריאה רגע לפני המענה של כל חבר, ולבקש מהילדים לשער: מה יענה החבר? במה הוא יהיה
עסוק? האם הילדים יכולים לנחש מה הדוב רוצה לספר?

<< **מתבוננים באיורים:** איורים מרהיבים מעטרים את הסיפור. חפשו עם הילדים את הביטויים
לחילופי העונות שבאים לידי ביטוי באיור. אפשר לשוחח על ההבדל בין החורף הישראלי לבין
החורף בארצות קרות יותר.

בואו נדבר על זה

<< **מה הסיפור שלכם?** חבריו של הדוב מזכירים לו כי הוא עצמו יכול להיות הגיבור של סיפורו! לכל
אחד יש סיפור ייחודי, המורכב מהאופי שלו, מתחומי העניין, ומהתרשויות קטנות ומיוחדות
בחיייו. כדאי באופן שגרתי להזמין את הילדים לספר ולשתף מחוויותיהם. לספר סיפור קטן,
על עצמם. כאשר מתאים, כדאי גם לשתף סיפורים וחוויות מהחיים שלך.

<< **לא תמיד אני פנוי:** כמו הדוב, גם לנו לפעמים דחוף לשתף, אך מישהו אחר אינו פנוי, או
להפך. איך אנחנו מתמודדים עם הצורך להמתין? איך שומרים את המחשבה או הבקשה
לזמן מאוחר יותר? כדאי לבקש מהילדים לספר על רגעים כאלו. אפשר לחפש ספרים
נוספים העוסקים בנושא, למשל "[ילדה לבדה](#)" מאת אורה אייל.

<< **הנה מה דוב ומה נעים:** לאורך הסיפור, הדוב מושיט יד לכל אחד מחבריו, כל אחד לפי
הצורך הייחודי לו. כדאי לפתח שיח בנושא חברות עם הילדים: איך עוזרים לחבר? מתי
חבר עזר לך?

הצעות לפעילות בגן

- << **אני והדובון שלי:** לילדים רבים יש בובה או זוב מיוחד בבית שהוא רק שלהם. אפשר לבקש מהילדים להביא איתם את הדובי לקראת ההצגה של הסיפור, ולספר את הסיפור לילדים יחד עם הדובון הפרטי שלהם. הילדים יכולים לעלעל בין דפי הספר ואפילו לספר אותו לדובון שלהם בעצמם.
- << **מילה אחת:** בואו נספר סיפור יחד! בחרו עם הילדים: שם+ חפץ, למשל: יוסי+ קומקום: כותרת הסיפור המשותף שלנו תהיה "הקומקום של יוסי". כעת כל אחד מהילדים בתורו יאמר מילה אחת בלבד. הסיפור יבנה לאט לאט, מילד לילד. כאשר מותר לומר רק מילה אחת הילדים סיפורים משעשעים ולא צפויים.
- << **לכל אחד סיפור:** תוכלו להכין עם כל ילד ספרון "הסיפור שלי", מחברת אישית בה יתווספו לאורך השנה סיפורים מהחיים ומהדמיון של כל אחד ואחת. בסוף השנה כל ילד יקבל ספר משלו, עם סיפורים שהוא שיתף וצייר במהלך השנה.
- << **פותחים חלון לסתיו:** הסתיו הישראלי קצר, אך הוא כבר כאן: עם שינויי מזג אוויר, ריח של גשם, ושעות האור המתקצרות. כדאי לפתוח חלון לרוח הסתוית, להזכיר את צבעי הסתיו ולהבחין בשינויים שחלו בסביבה. בעקבות הסיפור תוכלו לעופף כמו ציפורים נודדות, לנוע עם הילדים בקלילות כעלי השלכת הנושרים או לצעוד כדובים כבדים ו"לשכב לישון" על השטיח של הגן.
- << **מכינים מכסה לחורף:** הדוב ישן במערה, החולד מתכרבל במחילה. אך איפה מתחממים חתולי רחוב? בעזרת ארגו ריק ובדים ישנים תוכלו להכין יחד עם הילדים מכסה לחתולי רחוב, אליו הם יוכלו להיכנס בימי גשם ובלילות קרים.
- << **ספר במתנה – סיבה למסיבה!** כדאי לערוך פתיחת ספרייה חגיגית עם המשפחות. הילדים יכולים להמחזי את הסיפור בפני ההורים, אפשר לחלק את המשפחות לקבוצות בהם קוראים ספרים (כדאי לבקש מההורים להביא מהבית ספר אהוב, לחלוק עם אחרים), מספרים סיפורים, [מכינים סימניות](#), יוצרים יחד כריכות לספרוני "הסיפור שלי" (מתואר בהצעה למעלה) ועוד. אפילו לערוך טקס רשמי של פתיחת הספרייה בגן ולהזמין את אחת המשפחות לגזור סרט. והכיבוד? עוגה בצורת ספר, כמובן! רעיונות נוספים לפתיחת ספריית פיג'מה באתר [כאן](#).

**אנו מאחלים לכם שנה פורייה,
שופעת סיפורים והרפתקאות.**

קריאה מהנה!